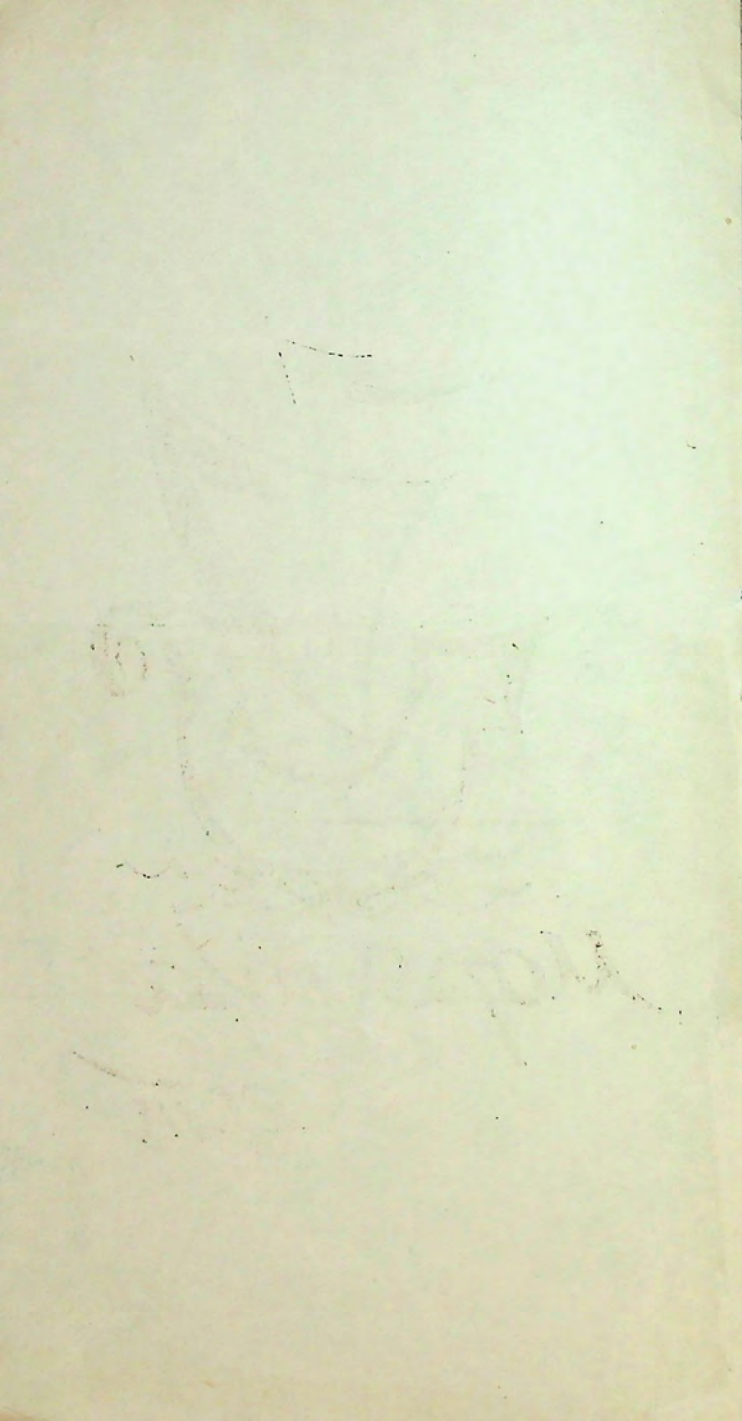

Мордушка
цест

РУСЕНСКА НАРОДНА ОПЕРА

МОРЯШКА ЧЕСТ

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"- Русе

120000890789

Сезон 1964—1965

49086

АЛЕКСАНДЪР ЙОСИФОВ

Композитор от най-младата генерация български композитори. Роден е през 1940 год. в София. Ученик по композиция на П. Владигеров и оперно дирижиране на К. Илиев. Написал е кантата „Заней, Балкан“, „Балада за партизаните“ и масови естрадни и камерни песни. „Моряшка чест“ е първият опит на Ал. Йосифов в музикалната комедия.

Авторите посвещават оперетата „Моряшка чест“ на талантиливата българска младеж, атакувала с димитровска дързост и упоритост първите места в международните състезания и завоювала високо признание за своя народ.

Моряшка чест

оперета в 7 картини

музика — Александър Йосифов

либрето — Г. Чендов, Ат. Ценев

ЛИЦА:

ПЛАМЕН ГЕОРГИЕВ — оперен артист,
бивш моряк — тенор

ТИХОМИР — оперен артист

ИРИНА — балерина

ВИЧО — комбинатор — баритон

ГУГУТКА ПЕЙКОВА — опер. артистка
— мецосопран

ДЕНИЗ — артистка от парижката телеви-
зия — сопран

ВИЧО ДЕНЧО — пом. режисьор

БОЦМАН — — бас

ПЕТАЧКОВ — моряк

I МОРЯК

II МОРЯК

МАРИНЧО — корабен готвач

ИМПРЕСАРИО — баритон

АГЕНТ — баритон

ПОТУРЧЕВ — емигрант

ЧОВЕКЪТ С ПОВЕЛЕЛИТЕ КОСИ —
емигрант

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ИМЕ — емигрант

ЧИСТАЧКА

I ДЕВОЙКА

II ДЕВОЙКА

артисти, фестивалци, моряци, емигранти

СЛЕД ГЕНЕРАЛНАТА РЕПЕТИЦИЯ

Разговор на авторите с една другарка, която държи да
остане анонимна, тъй като оперетата е лек жанр

ДРУГАРКАТА — Какъв е сюжетът на вашата оперета?
АВТОРИТЕ — Животът на младите оперни артисти, техните лирични приключения, успехите им, неуспехите. Изобщо — контрастите на големия град.

ДР. — Интересно! А темата?

АВ. — Възпитанието. И по-точно — комунистическото възпитание.

ДР. — Д-д-а, интересна тема. А смешна ли е оперетата?

АВ. — Моля?

ДР. — Понитак, смешна ли е оперетата.

АВ. — Оперетата ли?

ДР. — Оперетата.

АВ. — Нашата оперета?

ДР. — Да.

АВ. — Ако държите на точния отговор, трябва да ви кажем, че нашата оперета е . . . полезна.

ДР. — А смешна ли е?

АВ. — Молим ви, задавайте само сериозни въпроси.

ДР. — Кажете, какво вярно има в слуховете, че в оперетата ви се разказва за живота на един познат нам артист?

АВ. — Вярно е това, че няма нищо вярно. Вие сама знаете, колко много слухове и voci се разказват за големите хора и талантливите произведения. Работата е там, че главният герой наистина напомня един познат артист. Кой е този артист, ние, авторите, все още не сме решили. Единият от нас твърди, че негова милост е русенец, другият го вижда в София. А композиторът — заклет вариевец — смята, че следите на прототипа трябва да се търсят непременно някъде към „Златните пясъци“. Ето, виждате какво представлява на практика съвместната работа в изкуството. Едно, обаче, е сигурно: в нашата оперета се разказва за един талантлив български артист, дошъл от гъстите редици на трудовия народ, израснал под бащинските грижи на народната власт, атакувал дръзко върховете на изкуството и постигнал на международната сцена признание за таланта на своя народ. Изобщо, говори се за един симпатичен и смел младеж, който, за съжаление, не винаги остава хладнокръвен пред такъв коварен враг, какъвто са хубавите момичета, хонорарите в чужда валу-

та, лесно извоюваната слава и пр. и пр.

С една дума, ако трябва да бъдем пределно кратки, можем да кажем следното: в нашата оперета всички герои са симпатични и това я прави по-особена, интересна, търсена и посещавана.

ДР. — Кое ви кара да гледате така слънчево на живота?

АВ. — Но, вие, струва ни се, питахте дали е смешна нашата оперета!

ДР. — Да, питахме.

АВ. — Боим се, че ще ви разочароваме — тя е идейна.

ДР. — И все пак, смешна ли е?

АВ. — Възпитанието е сериозна работа . . .

ДР. — А защо оперетата се нарича „Моряшка чест“?

АВ. — За объркване на противника . . . тоест, на зрители. Представяте ли си: зрителят идва в залата с намерението да гледа морски сражения, любовни дуети върху набързо скован сал и т. н., а вижда съвсем друго. Вещност, и по суша и по море честта си е чест, дружбата — дружба.

ДР. — Мъдро казано. А има ли в оперетата пикантни положения и изрази?

АВ. — Само това липсваше . . .

ДР. — А модерните танци застъпени ли са?

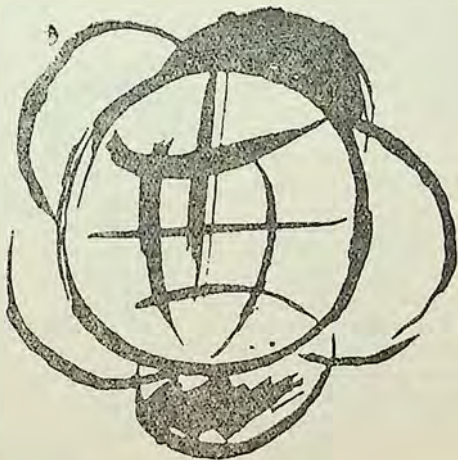
АВ. — Струва ни се — достатъчно.

ДР. — Виж, за това — браво!

АВ. — Мерси. Нещо повече?

ДР. — Нищо повече. И още нещо: без да се сочат имената, както се уговорихме, нали?

АВ. — Точно така — както е в оперетата.

За минутите, когато сменят декора ...

ШОКОЛАДЕНИ МЕЛОДИИ

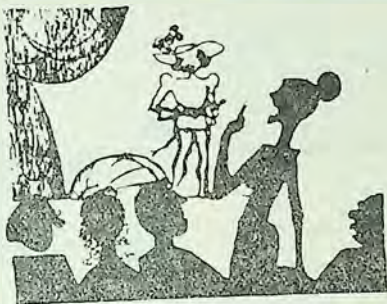
Една амстердамска фирма за шоколадени изделия се оказала пред фалит. На помощ ѝ дошли специалистите по рекламата: те предложили, вместо обикновените блокчета да се произвежда шоколад във формата на грамофонни плочи. Така се появили шоколадените грамофонни плочи със записи на последните шлагери. Те могат да се използват десетина пъти, а след това . . . се изяждат.

За всеки случай. . .

РЕКЛАМА

Американският артист Виктор Мечер по време на посещението си в Рим изпратил на своите приятели в родната картичка с изглед от развалините на Колизея. На гърба на картичката пишело следното: „Вчера и днес имах концерти. Възторгът на публиката бе така голям, че зданието на театъра се срути.“

Учителката в театъра:
— Кой там подсказва?!

ЖЕРТВА НА ЛЮБОЗНАТЕЛНОСТТА

В лондонското отделение на една италианска туристическа фирма се явил англичанин с жалба срещу един мошеник, който измъкнал от туриста — просто без да има за какво — цели 1 200 лири.

... Случката станала в Пиза. Англичанинът оставил колата си близо до знаменитата Падаща кула. Към него приближил неизвестен млад мъж и му поискал да заплати сумата 1 200 лири — застраховка, в случай, че кулата неочаквано падне върху колата. Англичанинът платил необичайната застраховка. И едва по пътя към дома разбрал, че е станал жертва на измама.

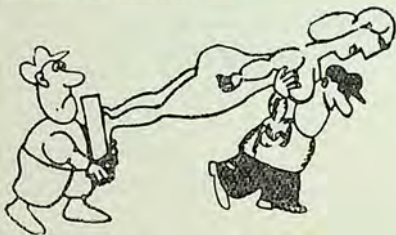

— Виждате ли ме?
— Да.
— Значи повредата
трябва да се търси из-
вън телевизора.

СЛУЧКА НА ГРАНИЦАТА

Композиторът Стравински при преминаване на итало-швейцарската граница бил подложен на основен преглед: накарали го да се съблече, обърнали всичките му джобове. С една дума, обискирали го най-старателно.

Причина за това се оказало обстоятелството, че намерения в куфара портрет на Стравински, нарисуван от абстракционист, митничарите взели за . . . чертеж на италиански военни укрепления.

Мребиш

НЕВЧЕСАНИ МИСЛИ

До дълбоката мисъл трябва да се издигнеш.

Розите винаги миришат професионално.

Той притежава енциклопедическа неграмотност.

Дъното си остава дъно, даже и ако се обърне

Цени думите! Всяка от тях може да бъде твоята последна дума.

Има ли право людоедът да говори от името на изядените от него хора?

Животът отнема на човека страшно много време.

Аз исках да кажа на човечеството само една дума. Тъй като това не ми се удаде, станах писател.

Не съвсем просто е да останеш жив след смъртта. Понякога за това е нужно да изгубиш целия си живот.

Ст. ЛЕЦ,
полски писател

